

Ångest

Det finns inget att vara rädd för
det är vinden som drar genom ditt hår
den store läkaren binder om dina sår
ångesten lättare att förstå
då du sitter ned och lyssnar
till det som finns inestängt
då någon malört i bägaren hållt
minner sinnet den försökt glömma
fallande löven begynte hålen sömma
ljuset bryter till slut genom frusen mark
och väver starkare trädets bark
låt aldrig andra förgifta livet
ge inte upp var stark

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren the wildcat med Poeter.se id #102214 innehar upphovsrätten